

Ohlédnutí za festivalem Stella Natura

Autor: Greg Johnson

Minulý víkend jsem se byl podívat na hudebním festivalu Stella Natura v krásném prostředí Sierra Nevady nedaleko Soda Springs v Kalifornii. **Stella Natura** je festival neofolkových a blackmetalových kapel z Evropy i Severní Ameriky. Zvláště jsem toužil slyšet **Changes**, **Fire and Ice** a kapelu **Waldteufel**. Také jsem věděl, že na akci bude hodně lidí, kteří sdílejí můj zájem o neopohanství, tradicionalismus i pravicovou politiku. Nakonec jsem zjistil, že tam bude dost mých přátel i přátel mých přátel. Proto se mi Stella Natura zdála být ideálním místem pro to vychutnat si přírodu a umění, potkat staré přátele i poznat nové.

Taky jsem usoudil, že Stella Natura by mohla být dobrým místem k prodeji knih. Samozřejmě, že ne každý neofolkový či blackmetalový posluchač, neopohan nebo tradicionalista je běloch, natož pak bělošský nacionalista. Ale značná část z nich je. Takže jsem zřídil stánek s cílem potkat co nejvíce podobně smýšlejících lidí – doufal jsem, že bych mohl i něco vydělat, ale zároveň byl smířený s tím, že sice nevydělám, ale odnesu si jiné, nepeněžní zisky.

Dorazili jsme kolem jedné odpoledne, bylo teplo a svítilo slunce. Okamžitě na mě udělalo dojem, jak dobře organizovaný festival Stella Natura je. Akce se pořádala na poměrně rozsáhlém areálu, ale bylo tu hodně vstřícných, přátelských a profesionálních lidí, kteří se postarali, abyste našli své stanovací místo. Pořadatelé kladli také velký důraz na bezpečnost, protože antifa měla před akcí spoustu řečí o „fašismu,“ což je jejich pojmenování pro situaci, kdy se běloši sdružují bez dostatečné židovské kontroly mysli. (Zřejmě šlo ale jen o hrdinství a velké oči se na internetu, protože na místě se nestalo nic).

Jakmile jsem postavil svůj stánek, začal jsem se potkávat s lidmi a prodávat jim knihy. Jak jsem očekával, potkal jsem hodně čtenářů Counter-Currents. Knihy *Might is Right* od Ragnara Redbearda a Evolova *Metafyzika války* byly obzvláště populární mezi lidmi z ochranky. Bylo patrné, že jakýkoliv agresivní anarchista, který by se s nimi snažil hrát své hry, by byl synem smrti.

Každý, s kým jsme mluvili, byl přátelský a otevřený, jen jeden chlapík poblíž se projevoval nesouhlasně – a dost hlasitě na to, aby všichni lidé slyšeli, jak velice ctnostný je. Poté, co se svými přáteli odešel pryč, přišla žena, co vypadala jako indiánka a chtěla vidět knihy, z nichž byl ochránce politické korektnosti tak rozrušený. Byla docela příjemná, prohlédla si knihy a poté si šla poslechnout hudbu, a její krátké setkání s „padouchy“ jí nejspíš nijak neohrozilo.

Po deváté jsem zavřel krám. Byl jsem vyčerpaný a dehydratovaný z neustálých rozhovorů v suchém a prašném vzduchu. Vrátil jsem se tedy odpočinout si do našeho stanu s nadějí na následující dny, kdy měly hrát kapely, jež jsem chtěl vidět a i publikum mělo být větší. Někdo řekl, že na zítřek hlásí přeháňky, ale já myslel jen na to, že to bude aspoň vítaná úleva od

sucha a prachu.

Bohužel už v noci počasí ukázalo své rozmary. Teplota klesla skoro k nule a z nebe padaly přívaly vody. Probudil jsem se v kaluži ledové vody na své nafukovací matraci. Nejsem zrovna zálesák, a tak jsem předpokládal, že ostatní na tom budou o něco lépe. Když jsem dorazil do prostoru vyhrazeného pro stánkaře, byl jsem šokován. Jednalo se spíše o malé blátivé jezero než o prostor se stánky. Mnozí z těch, kdo tam nechali své zboží přes noc, je ráno našli úplně promočené a zničené od bahna (my naštěstí měli knihy uložené v autě). Plátěnou střechu před podiem vzala voda. Jsem si jistý, že zvuková technika byla zničena taky. Hudební produkce byla tedy na celý den přerušena.

Lidé se třásli zimou a snažili se koupit něco jídla. Nebyla tam žádná společná místnost, kde by mohli ohřát, takže se začali vracet do svých karavanů a chatek. Návštěvníci ve stanech, jako my, tuto možnost ale neměli a ti se stany postavenými na zemi je měli nasáklé vodou i se všemi věcmi.

Kdo měl připojení k internetu, sledoval předpověď počasí. Když se předpovědi konce deště posunuly ze dvou hodin odpoledne napřed na devět večer a následně až dvě v noci následujícího dne, došlo nám, že čekání asi nepřichází v úvahu. Hromadný odjezd začal kolem poledne. Ale my jsme si mysleli, že bychom tomu mohli dát ještě nějaký ten čas a tak jsme jeli do několik mil nedalekého hotelu s restaurací na horkou kávu a jídlo. Tam jsme pozorovali houstnoucí déšť a mlhu.

Nakonec jsem se rozhodl sbalit kufry i já. I kdybychom zůstali, tak mnoho nových potenciálních kontaktů i zákazníků bylo pryč. Navíc neexistovala žádná záruka, že se počasí další den zlepší. Rozhodl jsem se tedy označit vynaložené peníze za ztrátu a neztrácet čas čekáním v naději, že se věci zlepší. Kromě toho i po 90 minutách ve vyhřívaném pokoji jsem pořád ještě měl promrzlé nohy. Dokonce i můj pes, opravdový válečník, vypadal, jako by zestárl o celý psí rok.

Vrátili jsme se tedy na místo, rozloučili se a zabalili si věci. Když jsme odjížděli, déšť přešel ve sních, který následně vydržel celou cestu po I-80 až k Renu. Byl jsem rád, že jsme pryč. V duchu jsem viděl tábor, jak se pod nánosy bílé břechky mění v **Donnerovu výpravu**. Potetované kusy masy pečené na uhlících, zabalené do tortill s fazolemi a rýží. Dlouhé pramínky vlasů v polévce – a to vše podbarvené postapokalyptickým folkem.

Byla to dlouhá cesta zpátky domů a už opravdu nepřipadalo v úvahu vracet se na neděli zpět.

Jak se ukázalo, počasí se v neděli uklidnilo a sobotní i nedělní kapely tak mohly odehrát alespoň některé ze svých naplánovaných písniček. Nevím, kolik lidí odjelo a kolik se vrátilo zpět. Klidně mi svůj zážitek napište do komentářů. Klidně se mi posmívejte.

Místo, kapely, organizace i publikum byly na Stella Natura 2013 prvotřídní. Pouze počasí nespocovalo. Bylo tak atypicky špatné, že to nikdo nemohl předpovědět a ani dopředu naplánovat o nic víc, než můžete dopředu naplánovat spršku meteoritů.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Zvláště jsem za jejich pomoc vděčný Adamu Torruelovi a Tommymu Fergusonovi. Adamovi zemřela jen dva týdny před událostí matka a musel tak mít na práci milion různých věcí, ale přesto si našel čas, aby pozdravil někoho tak neznámého, jako jsem já. Na taková gesta se nezapomíná.

Jsem si jistý, že Stella Natura 2014 bude ještě lepší, že se tam vrátím a budu mít s sebou i více knih na prodej. Doufám také, že tam všichni uvidíme.

Reportáž Grega Johnsona **Stella Natura 2013** vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 23. září 2013.